

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: *DUMINEC'A.*

PRETIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungari'a:
Pe unu annu 5 fl.—cr., pe 1/2 annu 2 fl. 50 cr.
Pentru Romani'a si strainetate:
Pe unu annu 14 fr., pe jumetate annu 7 franci.

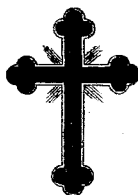
PRETIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contienn
cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl. v. a.

Correspondentiele sè se adreseze Redactiunei

„BISERIC'A si SCÓL'A.“

Èr banii de prenumeratiune la
TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.

Pré Santi'a Sa, Episcopulu IOANU POPASU.

Trist'a scire respandita cá si unu fulgeru Duminec'a trecuta despre mutarea din acésta viétia a valorosului prelatu alu bisericeii romane, a Pré Santiei Sale, parintelui Episcopu alu Caransebesiului Ioan Popasu, — a strepusu biserice'a si poporulu romanu in celu mai profundu doliu.

Plangem, pentru cá lacremile, ce iesu din ochii inimiloru nóstre se alineze, incát este acést'a cu potintia, durerea pentru acésta insemnata perdere.

Plangemu, pentru cá urmele, ce le voru lasá lacremile versate pre fechiele nóstre, se-ne pastreze in veci amintirea barbatului, care a luptatu cu barbatia mai bine de o jumetate de veacu in agrulu Domnului pentru inaintarea bisericeii si neamului romanescu.

Plangemu, cá prin lacremile nóstre se-se dovedésca, ca scim pretini faptele si ómenii de fapte.

Plangemu, pentru cá din lacremile nóstre se-se véda si vecinicu se-se cunósca, ca voimtu se invetiám din viéti'a prelatului, care se desparte de noi, si toti de o potriiva voimtu se-lu urmámu pre tórenulu fapteloru.

Plangemu, dar plangendu nu ne-am uitatu, ca tu Dómne esti, carele ai chiamatu la tine pre demnulu servitoriu alu altariului teu, cá se afile in cerescile tale locasiuri loculu de odichna, pre carele nu l'a potutu aflá aici pre pamentu. Tu esti Acel'a, carele l'ai alesu, si l'ai daruitu sante-loru tale bisericeii. Tu esti Acel'a, Carele ai binevoitu a-lu insoti cu ajutoriulu teu celu puternicu in tóte dilele vietii sale. Tu esti Acel'a, Carui'a, Ti-multiemimu frumósele fapte, pre care celu mutatu dela noi le lasa de moscenire bisericeii si poporului Teu!

Tie ne plecámu, Tie ne inchinámu si cá in totdeun'a, si in faci'a acestei grele certári, cu carea ai dispusu a certá biserice'a si poporulu teu ne supunemu vointiei tale cei nepetrunse de mintea nóstra omenésca!

Tie ne rogamu cu lacrimi ferbinti si cu genunchi plecati, cá pre celu mutatu dela noi, pre servulu teu, pre Archiereulu Ioan, precum l'ai alesu, pana cand a fost pre pamentu, se-lu primesci in locasiurile tale intre alesii tei, cari din veacu bine Ti-au placutu Tie, ér pre noi, cei cari dupa voi'a t'a suntem remasi aici, se-ne miluesci, si se-ne mantuiesci cá unu iubitoriu de ómeni.

In veci amintirea lui!

Nr. 590.

Prea onorabilor protopresviteri si administratori protopresviterali, onoratei preotimi din eparchi'a Aradului.

O durere grea si mare a venitu preste biseric'a noastră din intrég'a provincia metropolitana, si mai alesu preste sor'a diecesa a Caransebesiului.

Prea demnulu si nóue tuturoru prea iubitulu ei Episcopu, Domnulu Ioanu Popasu, dupa sfaturile cele necuprinse de mintea noastră, ale prea intieleptei prevedintie divine, s'a mutatu din acést'a viétia trecătoare la cea eterna, Dumineca in 5/17 ale curentei, in anulu 81-lea alu vietii, alu 52-lea alu preotiei, si alu 24-lea alu archieriei sale, lasandu-ne pre toti in celu mai profundu doliu.

Fiindu fericitulu reposatu, unulu dintre cei mai demni barbati ai bisericeii si natiune noastre, unulu dintre cei mai bogati in fapte maretie, si in merite pentru Biserica, patrie si natiunii: detori suntemu nu numai a-lu deplange cu toti, alaturea cu veduvit'a sa Eparchie, dar si a-i arata recunostinti'a, stima si iubirea ce-i pastramu si dupa mórte.

Spre scopulu acest'a poftimu pre onorata noastră preotime, cá in sambat'a din septaman'a branzii se se traga clopotele la tote bisericile, si se se tiena s. liturgie cuprindiendu si pre fericitulu reposatu in rugatiunile sale, si in ecteni'a mortiloru; ear numele densului se-lu inscrie in dipticile mortiloru dela tote bisericile, spre a fi in veci amintitu, precum a si meritatu.

In fine mai insarcinandu pre p. t. protopresviteri si administratori protopresviterali, cá din acestu cerculariu, se trimita fie-cărui oficiu parochialu, câte unu exemplariu, spre scire si efectuire, cu binecuvantare archierésca am remasu

Arad, 9/21. Februaru 1889.

Al vostru tuturoru

de binevoitoriu:

Ioanu Metianu, m. p.
Episcopulu Aradului.

Nr. 97. B. ex. 1889.

Prea On. Parinti Protopresviteri si Administratori protopresviterali, Onorata Preotime eparchiala, iubitulu poporu credintiosu alu diecesei gr. or. române a Caransebesiului.

Biseric'a si natiunea româna, in deosebi dieces'a noastră de Dumnedieu scutita au induratu o grea perdere. — Bunulu si prea iubitulu ei archipastoriu

Ioanu Popasu

nu se mai afla intre cei vii.

Unu morbu scurtu, dar fórte acutu a taiatu firulu unei vietii pline de fapte maretie adi diminetia la 2 óre in alu 81 anu alu virstei, dupa o lucrare de peste 50 de ani la altariulu bisericeii si alu na-

tiunei, in alu 24 anu alu conducerii prea blânde de archiereu. Cine va putea se descrie in tóte amanuntele meritele acestui barbatu, carele ne fu trimisu de Provedinti'a dumnedieésca cá unu mântuitoriu? Cine va putea se descrie cáta barbatie, cáta abnegatiune a trebuitu se aiba acestu barbatu alu prevedintiei, când la ocuparea scaunului episcopescu n'a gasitu decât numai niste ruini? Cine va putea se enumere faptele lui seversite pe terenulu culturalu nationalu si bisericescu? Elu a fost Mesia a poporului românescu din dieces'a acést'a, care fusese apasata, asuprita din multe parti. *Elu a fostu pastoriulu celu bunu, carele i-si pune sufletulu seu pentru oile sale.* — Elu a cautatu se adune turm'a cea imprastiata de vitregimea timpuriloru.

Dar neobositu cum erá, a cautatu s'o asigure si pentru viitoriu prin diferite mesuri, ce mintea sa inalta, iuim'a s'a nobila, esperienti'a s'a forte bogata i-le dadea la indemâna.

Si când Preabunulu Dumnedieu l'a luat din mijloculu nostru, noi nu putemu se uitamu pe acél'a carele cu drept cuventu a pututu dice despre sine: *lupta buna m'am luptatu, cursulu am sfêrsitu credinti'a am pastratu, si acum'a asteptu cunun'a dreptatii care mi-o va dá Domnulu judecatoriulu cel dreptu!* (II. Tim. 4. 7. 8.)

Acestea ne impunu nóue celoru ce am gustatu timpu indelungatu din fructele bunatãtii preavrednicului si bunului Archiereu si Parinte, cá cu aceasi iubire cu care ne-a iubitulu elu se-lu iubimu si noi; veniti cu totii se deplângem mórtea acestui raru barbatu. Se-i aratamu din apropiere si din departare cá scumpa ne-a fost viétia lui, si cá multu am fi mai doritu se-lu avemu inca in mijloculu nostru.

De aceea Consistoriulu eparchialu spre a-si aretá adênca durere pentru perderea acestui scumpu tesauru alu bisericeii si natiunei române ordinéza:

1. In tóte bisericile din diecesa se se traga clopotele 9 dile dela primirea acestui circulariu si adeca de 3 ori pe fiecare di;

2. Pe bisericile si edificiile scóleloru nostre se se puna steagu negru.

3. In tóte bisericile se se sevêrsiéscá Dumineca in 12/24. Fauru a. c. parastasu pentru odihn'a adormitului intru Domnulu, la care parastasu dupa tragerea clopoteloru va asistá clerulu si poporulu credinciosu;

4. Parastasulu acest'a se se repetiéscá in diu'a când va fi unu annu dela reposarea venerabilului adormitu adeca in 5/17. Faur 1890;

5. Pana la intregirea conform Statutului organicu a veduvitei catedre episcopesci se vor ceti la tóte ss. liturgii ecteniile mortiloru: *„pentru odihn'a sufletului reposatului servului lu Dumnedieu archiereului nostru Ioanu, éra scaunulu archierescu se se tiena in intregu acelu restimpu acoperitu cu velu negru;*

6. In loculu Archiereului nostru in ecteniile pentru cei vii se va pomeni: *Inaltu Prea Sânti'a Sa Mitropolitulu Miron.*

Astfelu Onorata Preotime, si iubitu poporu! se serbati aducerea aminte a acestui mare archiereu rugandu pe Domnulu cá „*se asieze sufletulu lui in locu de odihna, in locu de verdétia de unde a fugitu tóta scârb'a, instristarea si sispinarea*“ éra pe noi se ne lumineze, intarésca si in viitoriu cu darulu seu celu prea inaltu.

Totodata se aduce la cunoscinti'a Onoratei Preotimi si a credinciosului poporu cá Consistoriulu eparhialu in puterea dispositiuniloru statutului organicu §§ 98, 118 alinea 2 a luatú cãm'a diecesei si va conduce afacerile bisericesci, scolastice si fundationale sub presidiulu asesorului ordinaru consistorialu mai betránu din senatulu bisericescu *Filaret Must'a*, Protosinghelu episcopescu, care va subscrie tóte actele consistoriale; dreptu aceea tóte hártille oficiale si private au a se indreptá catra Consistoriu si presidiu.

Caransebesiu, din sedinti'a plenara a consistoriului eparhialu tienuta la 5. Fauru 1889.

Consistoriulu eparhialu:
Filaret Must'a, m. p.,
Presedintele Consistoriului

Din viéti'a si operile fericitului Episcopu Ioan Popasu.

S'a stíns o viétia de omu, si biseric'a si intréga lumea romanésca a luatú doliulu.

Pentru ce?

De buna seama, pentru ca omulu acest'a a fost de o deosebita valóre, si valórea lui se póte vedé si apretíni numai privita de prã marginea mormentului seu.

A voit Ddieu, cá in acésta situatiune se ne gasim astadi toti cei ce l'am iubitu, toti acei'a, pentru cari fericitulu Episcopu Ioan Popasu a lucratu neobositu o viétia intréga, pre carea Ddieu o destinase se fia sentinela a bisericiei si neamului romanescu unu timpu de mai bine de o jumetate de veacu.

Elu s'a dusu dintre noi, dar ómenii cá densulu nu moru nici odata. Atát parochulu si protopopulu de odinióra alu Brasiovului, cât si primulu Episcopu alu Caransebesiului va traí vecinicu prin faptele sale maretie in sinulu bisericiei si poporului romanu.

A traitu in timpuri grele acestu omu, dar inim'a lui mare iubirea s'a nemarginita facia de bisericia si poporu, si mintea s'a luminata, carea calculá pre dieci si sute de ani inainte, — l'a facutu se iésa biruatoriu din gréu'a si nentrerupt'a lupta a vietii sale publice jertfite pre altariulu bisericiei si natiunei sale.

Analisandu acésta viétia vom aflá la activ'a ei fapte, cari au dat directiune desvoltárii nóstre bisericesci si nationale.

Opulu celu dantaiu, prin carele si-a incununatu

defunctulu viéti'a si si-o-a facutu neperitória este falniculu gimnasiu romanu din Brsiovu, seau precum se esprimá densulu „*Jerusalimulu romanescu din Brasiovu.*“

Dar ómenii de valórea densului nu se multiu-mescu nici odata pre calea progresului si incurajati de succesele obtienute mergu cu staruintia inainte.

Si acestu „*inainte*“ l'a caracterisatu pre defunctulu in totu decursulu vietii sale.

Fericitulu Popasu este nescutu in Brasiovu la anulu 1808. Parintii sei Ioan si Stan'a, veniti si domiciliati in Brasiovu din comun'a *Valenii de munte* din Romani'a erau ómeni bogati intru fric'a Domnului. Si acésta bogatia a loru a decisu asupra intregii vietii a fiului loru Ioan.

Studiile gimnasiale le facú reposatulu parte la gimnasiulu sasescu din Brasiovu, parte la gimnasiulu romano-catolicu din Sibiiu. La anulu 1832 terminá studiile filosofice in Clusiu, — ér dupa acést'a merse la facultatea teologica din Vien'a, unde in timpu de 4 ani absolvá cu celu mai bunu succesu studiile teologice.

Rentorendu in Transilvani'a tenerulu Popasu fú numitu de Episcopulu Ardealului de atunci, fericitulu intru aducere aminte Vasiliu Mog'a de secretariu episcopescu. Nu multu dupa acést'a fú chirotonitu intru preotu si instituitu cá parochu la biseric'a santului Nicolae din Brasiovu. Inca in acelasi anu 1837, si anume dupa doue luni dela chirotoni'a s'a intru preotu, fú chirotositu si instituitu cá protopresviteru alu Brasiovului. Din momentulu acest'a incepe viéti'a publica a defunctului, cea atát de bogata in fapte.

Cand a ocupatu defunctulu scaunulu de protopresviteru alu Brasiovului poporulu romanu din acelu orasiu in numeru cam de 10,000, si cu multi fruntasi, mai cu seama negutietori veniti din Romani'a si domiciliati in Brasiovu — nu avea, dacát o singura scóla, asia numit'a scóla a dascalului Lache dela biseric'a santului Nicolae din suburbiulu Scheiu. Acésta scóla chiar pentru slabitiunea ei a devenitu epochala in istori'a desvoltárii scóleloru nostre din Brasiovu. Dascalulu Lache era paraclisieriulu (crasniculu) bisericiei din Brasiovu, si in o odaia a locuintei sale, situata in curtea bisericiei aduná in órele sale libere pruncii din apropiiare, cari aici cu unu metodu de trista aducere aminte abia in câtiv'a ani, poteau invetia se scrie, si se cetésca.

Atát'a scóla a aflatu Popasu la intrarea s'a in functiune cá protopopu alu Brasiovului.

Cuprinsu de unu doru nesatiosu de a lucrá cu sporiu in agrulu Domnului tenerulu protopresviteru se dedicá cu totulu causei instructiunei poporului, si dupa ce in decursu de câtiv'a ani prin o tienuta démna si prin frumósele sale predici si-cascigá increderea poporului, concepú idei'a marétia, dar chiar de marele Siagun'a dechiarata de pré cutezata: de a infintia unu gimnasiu confessionalu in Brasiovu.

Erau pre atunci in Brasiovu o seama de betrani venerabili, precum : fratii Iug'a, fratii George Ioan, Orghidan, Jipp'a, Lacea, Ciurcu, Voinescu, Bucur Pop, Mitru Otiotiolu, si altii, — pre cari protopopulu Popasu prin vorbirele sale petrundietorie ii-sciù se-i animeze si insufletiesca pentru ideii infintiarii unui gimnasiu, incât acesti'a toti si impreuna cu densii intregu Brasiovalu si jurulu se punu alaturi'a cu demnulu loru protopopu, si lucréza, cá trupu se-se face ideii infintiarii unui gimnasiu.

Protopopulu Popasu prin cuvintele sale dulci si prin predicile sale petrundietorie sciù se insufletiesca intru atât'a publiculu romanescu pentru scopulu acest'a sublimu, incât mai ca n'a remasu omu in Brasiovu si juru, carele se nu fi contribuitu cu denariulu seu pre altariulu culturai nóstre nationale.

Prin acésta insufletire s'a infintiatu mai antaiu o scóla elementara cu patru clase, ér la anulu 1854 se ridicá pre frumosulu locu dintre cetatea Brasiovalu si suburbiulu Scheiu, numitu Groavera, — falniculu palatu alu museloru, gimnasiulu romanu din Brasiovu.

Mai antaiu functioná acestu gimnasiu, cá gimnasiu inferioru cu patru clase, avendu de vrednici muncitori pre fericiti profesori : Gavriilu Munteanu, Vasiliu Oroianu Iosifu Baracu si pre emeritulu profesor dlu Davidu Almasianu.

Totu in acelasi timpu se infintieza in intregu protopresviteratulu Brasiovalu la staruinti'a siefului tractualu scóle bune cu invetiaiori apti si bine cualificati.

De odata cu infintierea gimnasiului protopopulu Popasu tramite teneri buni la universitátile din streinatate, spre a-se prepará pentru carier'a de profesori. Si cand acesti teneri, dintre cari numimu aici pre actualulu directoru gimnasialu, dlu Stefanu Iosifu, pre fericiti intru aducere aminte : profesorulu si directorulu Dr. Ioanu Mesiota, Dr. Georgiu Petranu, si Dr. Nicolau Popu — cand acesti teneri se intorcu din streinatate cu title si graduri academice, — gimnasiulu se maresce, deschidiendu-se successive clasele superioare, ér la anulu 1867 da bisericei si natiunei primulu seu tributulu prin cei dantai abiturienti esiti din acésta scóla romanésca.

Protopopulu Popasu nu mai era acum in Brasiovu se-si véda cu ochii fructele osteneleloru, sale. Biserica lu-inaltiasc la scaunulu de episcopu in nou infintiat'a eparchia romana a Caransebesiului ; si celu dantaiu esamenu de maturitate lu-conduse fericitulu intru aducere aminte Archiepiscopu si Metropolitu Andreiu, carele remase incantatu si deplinu multiemitu de progresulu aflatu in acésta scóla.

Dar sementi'a buna nu se perde, ci aduce totdeauna rodurile si darurile sale. Si romanii brasioveni continuandu opulu inceputu augmentara edificiulu gimnasialu, ridicara pre langa gimnasiu o scóla reala inferióra si o scóla comerciala.

Dupa restaurarea Metropoliei nóstre autonome si renfintierea eparchiei Caransebesiului, protopopulu si archimandritulu Popasu prin diplom'a imperiala dia 6 Iuliu 1865 fu numitu episcopu alu Caransebesiului.

In 15 August 1865 fu chirotonitu intru Archiepreu de Metropolitulu Andreiu bar. de Siagun'a asistatu de Episcopulu Aradului Procopiu Ivacicovicu, ér in 31 Octomvre s'a instalatu serbatoresce pre scaunulu episcopescu.

Asupra activitátii defunctului cá Episcopu, credemu, ca de astadata este de ajunsu a provocá la iubirea clerului si poporului seu manifestata cu ocaziunea jubileului de 50 de ani, precum si la mórté. — apoi a lasá se vorbésca faptele si creatiunile sale : institutulu teologicu si celu preparandialu, tipografi'a si librari'a diecesana, resiedinti'a episcopésca, organizarea consistoriului tenerii cei multi crescuti cu ajutorulu densului si altele, cari tóte marturisescu, ca cine a fost barbatulu, pre carele prevedinti'a l'a chiamatu acum dintre noi.

Dar lasandu viéti'a si faptele acestui barbatu judecátii istoriei, depunemu o lacrima de durere pre mortentulu acelu'a, carele prin faptele sale a remasu nemuritoriu in sinulu bisericei si poporului seu.

Inmormentarea.

Remasitiile pamentesci ale fericitului Episcopu Ioanu Popasu s'au depusu spre odichna eterna Marti'a trecuta cu solemnitatea cuvenita, oficiandu la acestu tristu, actu Pré Santi'a S'a, parintele Episcopu alu Aradului Ioanu Metianu, cu mare asistentia si infienti'a de facia a unui numerosu si alesu publicu. — Conformu programei staverite de venerabilulu consistoriu din Caransebesiu sieriulu portatu de 8 preoti imbracati in ornate fu dusu la órele 9 in biserica catedrala. Conductulu funebru a fost pre cât de tristu pre atât de impunetoriu. Inainte mergeau elevii institutului preparandiali si teologicu, corulu, apoi Pré Santi'a S'a cu asistenti'a carea portá insigniele episcopesci ale defunctului. Dupa aceea venea sieriulu impodobitu cu cununi si unu publicu alesu, in care am vediutu pre Ilustritatea S'a Domnulu Episcopu Dr. Victor Mihalyi cu doi membri ai capitlului gr. cat. din Lugosiu, Ilustritatea S'a dlu Dr. Alecsandru Mocsonyi, membri consistoriului din Caransebesiu, rudeniele defunctului, deputatiunea brasioveniloru, multi inteligenti din Lugosiu, Oraviti'a Boesia, Orsiov'a, si din tóte partile eparchiei, precum si o multime de poporu.

In biserica catedrala se oficiá prin Pré Santi'a S'a cu asistentia insemnata sant'a liturgia, ér la 2 óre dupa amédi se oficiá servitiulu funebru, la finea corui'a Pré Santia Sa, adencu emotionatu, tienù unu discursu, in carele schitiá pre scurtu viéti'a si operile defunctului, si dete espressiune doliului, ce a cuprinsu

biseric'a si in specialu eparchi'a Caransebesiului. De aci sieriulu fu dusu la biseric'a din partea de sus a orasiului si depusu spre odichna eterna in mormentulu sapatu in aceea santa biseric'a.

Adunarea generala

a reuniunei femeiloru romane din Arad, si provincia tiemuta la 9/21 Februaru 1889.

Este unu bunu semnu, cand vedemu, ca in adunãrile si in lucrãrile nãstre petrunde totu mai multu unu spiritu alu pãcii si iubirei, monitu a-ne povetiu si a-ne duce siguru la tient'a, pre carea ni-o am propusu: de a creã poporului o stare si sãrte mai buna.

A fost o sminta, seau o vointia a intemplãrii, ca pana acum noi cesti din aceste pãrti am lucratu fãrte putien pentru educatiunea femeii romane prin infiintiarea de scõle proprii ale nãstre.

Acestei trebuintie adeneu semtite si-a propusu societatea nãstra a-i satisface prin infiintiarea reuniunei femeiloru romane din Aradu si provincia, si respective prin infiintiarea unei scõle confessionale ortodoxe de fetitie aici in Aradu.

Si adunarea generala, intrunita Ioi'a trecuta ne-a doveditu, ca am pornitu spre acãsta tienta pre o cale siguru. Acãsta adunare va remanã memorabila si de o deosebita importantia pentru desvoltarea nãstra culturala. Am constatatu cu acãsta ocaziune multa insufletire pentru scopulu reuniunei, pentru ca desi a fost unu timpu fãrte nefavoritoriu, totusi damele romane din diferite pãrti ale eparchiei n'au pregetatu a veni la adunare in numeru insemnatu, si a-si depune tributulu pre altariulu culturai nãstre nationale.

Am vediutu in acãsta adunare una numeru de 60 de dame romane si cam atãti'a barbati, si respective membri ajutatori ai reuniunei.

Desbaterile s'au urmatu sub presidiulu dõmnei vicepresiedinte Aureli'a Belesiu si functionandu cã secretariu dlu Petru Truti'a cu unu viu interesu si cu multa demnitate, si tãte conclusele s'au luat in unanimitate, — ceea ce este e devãda, ca din societatea nãstra au disparutu orice divergintie, au disparutu, sperãmu pentru totdeun'a, nentielegerea dintre noi; si scopulu maretiu alu reuniunii ne-a intrunitu pre toti: barbati si femei, in cugete si semtiri, cã se potem lucrã cãt mai cu succesu la realisarea scopului, ce ni l'am propusu.

Acest'a este primul succesu moralu obtienutu pana acum prin reuniune; dar este unu succesu insemnatu si decidiatoriu atãt pentru viitoriulu reuniunei, cãt si in genere pentru societatea romanãscã din Aradu si provincia. S'a lamuritu situatiunea, si societatea incepe a-se cristalisã si cimentã si a-se grupã totu mai multu la lucru pentru scopuri maretie, ceea ce pentru noi este de o deosebita importantia.

Adunarea a decursu in urmatoriulu modu:

Dupa cuventulu de deschidere pronuniatu de dn'a vicepresidenta Aureli'a Belesiu, adunarea

esmise din sinulu seu o deputatiune de trei membri, cã se invite pre Présanti'a S'a, parintele Episcopu Ioan Metianu, pre patronulu reuniunei, la siedintia, cã pana la sosirea Pré Santiei Sale siedinti'a se suspinse.

Sosindu Pré Santi'a S'a in mijloculu adunãrii fu intempinatu de intrãga adunarea intre vii si insufletite urãri de „se traesca.“

Dupa acãst'a luandu Pré Santi'a S'a cuventulu prin unu discursu scurtu bineventã pre membri adunãrii espunendu, si dandu espressione sperantiei, ca zelulu depusu de societatea romanãscã din Aradu si provincia in interesulu reuniunei si alu scopului ei, — ne va apropiã totu mai multu de realisarea acestui scopu. Terminandu Pré Santi'a S'a acestu discursu implorã binecuventarea Cãriului asupra lucrãrilor reuniunei.

Dupa acãst'a luandu cuventulu dn'a vicepresiedenta espuse, ca reuniunea a induratu in timpulu din urma o grea lovitura a sortii prin trecerea din viãtia a multu regretatei ei presidente a dõmnei Hermina Popoviciu Dessianu, carea a lucratu cu multu zelu si abnegatiune la infiintiarea si organisarea acestei reuniuni, si totu de odata propuse a esprimã condolentia familiei remase in doliu. A fost o scena sfasiatãria de inima, cand dn'a vicepresidenta aminti acestu casu tristu, si cu lacrami in ochi adunarea primi in unanimitate acãsta propunere, si prin seulare dete espressione de condolentia.

Totu la propunerea presidiului adunarea decise a-se induce in protocolu si a-se dã espressione condolentiei pentru trecerea din viãtia a multu regretatei membre fundatãre Iuliana Sianoru.

Dupa acãst'a se ceti reportulu comitetului despre activitatea depusa in interesulu reuniunei in decursulu anului trecut, — si adunarea in unanimitate luã acestu reportu la cunoscintia atãt in generalu, cãt si in specialu, si in considerarea, ca comitetulu i-a succesu a impacã unele divergintie ivite facia de reuniune in anii trecuti, — in unanimitate i-esprimã comitetului multiemita protocolara.

Se cetesce prin dn'a cassiera Rheasilvia Ceontea reportulu despre starea fondului reuniunei cu finea anului 1888, precumu si protocolulu luat de cãtra comitetulu de revisiune, — si adunarea constatandu, ca socotile s'au portatu in ordine, si ca averea reuniunei se administrãza esactu si conscientiosu, da absolutoriu dnei cassiere Rheasilvia Ceontea pentru administrarea averii pre anulu trecut, si totu de odata i-esprima multiemita protocolara.

De presidentã a reuniunei se alege cu aclamatiune dn'a Ana Petco.

Dupa acãst'a se alese o comissiune de trei membri pentru autenticarea protocolului, si adunarea generala ordinara terminandu-si agendele se inchise, si imediatu se deschise adunarea generala straordinara, conchiamata totu pre aceeasi di pentru modificarea, si respective intregirea statuteloru reuniunei.

Se scie, ca inca din inceputu damele romane din Arad si provincia, cand au infiintiatu acésta reuniune, spre a poté ridicá cât mai curund o scóla de fetitie cu internatu in Aradu, a pusu reuniunea sub patronatulu bisericii, si astfelu dupa aprobarea statuteloru prin guvernulu tierii era necesitate, cá se-se reguleze reportulu dintre reuniune si consistoriulu eparchialu aradanu. Spre a-se satisfice acestei necesitati fostulu comitetu provisoriu a elaboratu cunoscutulu suplementu la statutele reuniunii, care suplementu s'a luat la cunoscutia si din partea venerabilului nostru consistoriu si sinodu eparchialu.

Ridicandu-se inse din o parte unele esceptiuni contra acelu suplementu adunarea generala din anulu trecut a avisatu comitetulu reuniunii, cá se studieze suplementulu, si se-lu supuna deliberării unei adunări conchiamande ad hoc; si astfelu adunarea generala de Joi a fost conchiamata si cá adunare strordinaria.

In acésta adunare comitetulu reportá, ca studiindu dispositiunile suplementului a constatatu, ca acelea sunt elaborate in cadrulu statuteloru reuniunii, si sunt numai o intregire a statuteloru din punctu de vedere confessionalu. Dreptu ce adunarea generala strordinaria a adoptatu in unanimitate atât in generalu, cât si in specialu suplementulu la statutele reuniunii, asia precum a fost elaboratu de catra comitetulu provisoriu.

Predic'a de pe munte a Mântuitoriului.

(Mat. cap. 5—7, 29.)

(dupa Dr. A. Bisping.)

(Continuare.)

In loculu alu 3. se fericescu „cei ce plângu,” adeca cei intristati. Intristarea adeverata in sensulu crestinu nu se poté separá de seraci'a cu duchulu. Cine e intr'adever seracu cu duchulu, cine pórtá in internulu seu consciinti'a starei sale peccatóse, si a necesitatii unui ajutoriu, cine semtiesce adêncu, cá nimicu nu esista in lumea asést'a, la ce si in ce ar poté se pauseze pentru totdênu'a inim'a sa, acelu in tóta viet'i'a s'va va fi cuprinsu de o intristare interna, cáci se intristéza pentru peccatele ce le-a comis, si va dorì se se scipe de acésta slabiciune. Celu seracu cu duchulu nu se semtiesce bine pre acestu pamentu, elu traesce aici cá in exilu, si siede adese la riarile Babilonului si plânge, când si-a duce aminte de Sion, adeverat'a s'a patrie (Psl. 137, 1.) Acésta intristare nu e inse o durere a desperatiunii, ci o intristare, care invólva in sine speranti'a mantuirei, asia dara germenile bucuriei. Deapre cei cuprinsi de o astfelu de intristare dice Mântuitoriulu: „ca se vor mângaiá.” Aceste cuvinte nu sunt decât o alta espresiune pentru cele dise in versulu alu 3: ca a loru este imperati'a ceriurilor; cáci imperati'a lui Ddieu in perfectiunea s'a nu e decât mângaiere, fericire si bucurie fara sfarsitu. Asem. Apocal. 21, 4. „Si Ddieu (in Ierusalimulu celu cerescu) va sterge tóta lacrim'a din ochii lor; si nu va mai fi mórte, nici plângere, nici strigare, cáci cele dintâin au trecut.” — Paradoxulu sentintiei e: cá pre când in lumea acést'a intristarea duce la mórte, asia dara o intristare la alta mai mare; si pre când in

cursulu naturalu nu póte fi intristarea nici când temeulu sau caus'a unei bucurii; pre atunci in imperati'a lui Ddieu chiar intristarea e caus'a bucurii. Asem. 2. Cor. 7, 10. unde se dice: „Intristarea dumnedieésca lucréza pocainti'a spre mântuire fara de caintia; ér intristarea lumei lucréza mórte.”

In macarismulu alu 4. se fericescu „cei ce flămendiescu si insetéza dupa dreptate,” adeca acei'a, cari dorescu fierbinte justificarea loru interna inaintea lui Ddieu: „cáci acei'a se vor saturá.” Dara cari sunt acei'a, cari au o atare dorintia dupa dreptate? Érasi cei seraci cu duchulu; cáci diu consciinti'a slabiciunei profirie si a starii peccatóse, resare in modu firescu, si dorinti'a de a-se face dreptu inaintea lui Ddieu. — Imperati'a lui Ddieu ni-se infatisiéza aici sub icón'a unei saturári, dupa cum in asemene modu si Mântuitoriulu ni-o espune acusi sub icón'a unui ospetiu, acusi sub icón'a unei cine mari. (Luc'a 13., 29., 14., 16. si vers. urm. Apocal. 19. 9.) In sentinti'a acést'a, cá in cea premergatóre, e paradox: cá fómee se numesce caus'a saturárii: chiar pentrucá au fost unii flămândi, pentru acea se vor saturá. In viati'a de rêndu dreptu cá fómee e caus'a, dara nici când caus'a saturárii, aici inse chiar produca ea saturare.

Fericirea a cincea suna: „Fericiti sunt cei induratori, cá acei'a se vor indurá.” — Aici ni se infatisiéza imperati'a lui Ddieu cá o elemosina mare, ce se va dá inse numai acelu omeni, cari insi-si facu milostenie cu deaprópele loru. — Imperati'a lui Ddieu este o elemosina; cáci inceputulu mântuirii nóstre trebue se-lu lucreze Ddieu in noi, prin grati'a s'a cea preventóre (a sem. epist. c. Rom. 9. 16.); ér mai târdiu de si ne afiamu in stare de justificare si ne castigamu adeverate merite, pre bas'a caror'a am poté face pretensiune drépta la imperati'a cerésca, totusi considerandu mai de aprópe tóte meritele omului vedemu cá nu sunt nimicu alt'a decât daruri dumnedieesce. „Tanta est Dei erga omnes homines bonitas, ut eorum velit esse merita, quae sunt ipsius dona” dice fórte nimeritu unu scrietoriu occidentalu. — Adeverat'a indurare in sensu crestinu se afla numai acolo unde este seracie adeverata cu duchulu; cea dantaiu e effucsulu acestei din urma. — Paradox e in sentinti'a acést'a: cá cei ce dau elemosina, acésti'a si primescu elemosina; cei bogati sunt cersitori, asiadara chiar contrariulu dela paradoxulu macarismulu primu.

Macarismulu alu 5. e: „Fericiti sunt cei cu inima curata; cá acei'a vor vedé pre Ddieu ni-se infatisiéza aici, cá o vedere a lui Ddieu. Cáci chiar intr'aceea stá fericirea celoru fericiti in ceriu, ca vedu pre Ddieu fatia, precum este. Aici pre pamentu vedemu pre Ddieu nechiar, numai prin credintia, cá prin oglinda (1 Cor. 13., 12.), si in natur'a esterna vede contemplatoriulu simtialu, numai urmele lui Ddieu; dar in visiunea cea fericita (visio beatifica) vom vedé fiinti'a lui Ddieu fara icóna si mijlóce, nu cu puterea nóstra proprie, ci luminati prin lumin'a marirei de care ne vom impartasi atunci. — La acésta vedere a lui Ddieu potu ajunge numai acei'a cari au inima curata. Espresiu nea acést'a corespunde acelei espresiuni jidovesci, prin carea, precum in mai multi psalmi asia si in cartea lui Iov, se insamna sinceritatea, dreptatea, simplicitatea inimei. O atare simplicitate a inimei are inse numai celu seracu cu duchulu, pentruca numai acelu i-si indrépta privirea necontentitu numai la cele mai inalte, la cele dumnedieesce. — Pentru de a scí ce e paradox in sentinti'a acést'a, trebue se observamu, cá intrég'a espresiune e luata dela viati'a curtiloru orientale. In Orientu traiá re-

gele retrasu in incaperile cele mai din launtru a le palatului seu; numai cei mai intimi erau admisi la densulu, si trece de cea mai mare onóre, a vedé fati'a regelui. Dara fiindcá curtile regesci in cursulu obicinuitu alu lumii sunt teatrulu intrigiloru, asia dara ajungeau la onóra a cést'a numai cei mai sireti, cei mai prefacuti si cei mai vicleni. Cu totulu altmiatelelea e in imperati'a lui Ddieu; aici n'ajuta nici uneltirele, nici intrigele, si numai simplicitatea inimei duce la cea mai inalta onóre.

In loculu alu 7-lea fericesce Mantuitoriulu pre facatorii de pace. Pacea adeverata e singuru Christosu (Ioanu 16, 33. Efes. 2, 14. si vers. urm;) numai acel'a, carele a primitu in sine pre Christosu, harulu si adeverulu seu, cu credintia umilita, numai acel'a are pacea cea adevarata interna, si numai acela cauta, dupa putintia, se o latiésca si la deasemenii sei. In sensulu crestinu deci facatoriulu de pace e intotdén'a si seracu cu duchulu, pentru cá Christosu locuiesce numai in celu umilitu. Acesti facatori de pace se fericescu pentru cá: „fii lui Ddieu se vor chiamá.“ Participarea la imperati'a lui Ddieu, se insemnéza aici prin adoptiunea (inferarea) dumnediésca. Cá-ci in imperati'a lui Ddieu referinti'a supusiloru fatia de rege, nu e cea a sclaviloru fatia de stapanulu lor, ci cea a fiiloru catra parantii lor; acolo nu domnesce frica si sila, ci dragostea si libertatea. Dara aici trebue se mergemu ceva mai departe. In limbagiulu curtiloru orientale, dignitarii cei mai mari se numiau: „fii regelui;“ ei ei formau propri'a familie regésca. Astfelu si in T. V., judecatorii si prepositii lui Israilu se numescu „fii celui Préaltu,“ pentru cá Ddieu a fost propriulu rege a lui Israilu (Ps. 82, 6. asem. 2 Moise 22, 7. Ioanu 10, 34.) In acestu intielesu e a se luá si aici expresiunea: fii lui Ddieu, adeca in intielesulu unei positiuni privilegiate, onorifice in imperati'a lui Ddieu. Asiadara in imperati'a lui Ddieu numai acela ajunge la o demnitate mai mare, la unu oficiu mai insemnatu, carele aici pre pamentu s'a ostanitu, se aiba si se tiena pace cu sine si cu altii, si carele a cautata se rastauzeze pacea conturbata. Cu totulu altmintrea e in imperati'a lumii acesteia! aici adese duce calea la demnitáti ce mai inalte numai prin cabale si intrigi, prin defaimari, dusmanii si pisma; numai acel'a, carele se scie inaltia pre sine si acela 'si ajunge scopulu — si acésta e paradoxulu sentintiei acesteia.

A opt'a si cea din urma fericire suna: „Fericiti sunt, cei goniti pentru dreptate, cá a lor este imperati'a ceriurilor.“ (Asem. 1 Petr. 3, 14. 4, 14.) Sub dreptate avem se intielegemu si aici, ca in fericirea a 4. justificarea interna inaintea lui Ddieu Dara fiindcá Christosu e dreptatea nóstra, de aceea si pune Mantuitoriulu in versulu ce urméza in locu de „pentru dreptate“ deadreptulu: „pentru mine“ — Gonirea, persecutarea, despre carea e verb'a aici, va fi mai bine se o luám in intielesu de eschidere, de escomunicare din comunitatea jidovésca. E fórte verosimilu, in deosebi daca comparamu loculu paralelu dela Luca 6, 22., cá in versulu urmatoriu in care Mantuitoriulu explica cele dise in fericirea acést'a, expresiunile a injurá, a persecutá si a dice tot cuventulu reu, sunt traduceri ale numirilor aramaice pentru cele 3. grade de escomunicare din sinagog'a jidovésca. Sinagog'a avea o in-treita escomunicare. 1) O escomunicare pe 30. de zile 2) O escomunicare din sinagoga si din societatea omenésca 4) O escomunicare solemna din comunitatea Iudeiloru cu blastemuri cumplite rostite pe capulu condamnatului, lasându-se elu cu totulu judecáti lui Ddieu. Gradului primii corespunde injurarea, gradului alu doilea persecutarea, ér gradului alu treilea: dicerea de tot

cuventulu reu. Astfelu paradoxulu sentintiei acesteia zace intr'acea: cá acei'a, cari se eschidu din teocrati'a jidovésca pentru dreptate, adeca pentru Christosu, si asia dupa socotintia Jidoviloru sunt predati perdiarii vecinice, chiar prin acést'a escomunicare afla primire in adeverati'a imperatie a lui Ddieu. Cu acésta se termina cele optu fericiri, cari tóte forméza unu intregu. Pomulu imperatiei lui Ddieu i-si are redacinele sale in seraci'a cu duchulu si in blandétia cea strinsu impreunata cu dins'a, cresce prin durerea si intristarea pentru peccatele comise precum si prin dorintia dupa dreptate, infloresce in indurare in simplicitatea inimei si in iubirea de pace, in urma se intaresce prin rebdare in suferintie si persecutiunile, ca si in fortunele vietii acesteia.

(Va urmá)

D i v e r s e .

* *Concertulu impreunatu cu dansu din Paulisti*, tienutu la 14 Februaru a. c. — precum ni-se scrie a fost o petrecere succésa. Venitulu curatu alu acestei petreceri destinatu pre seam'a corului de plugari din numiti'a comuna inca a fost indestuloriu. Supra solviri au incuru dela dnii: Nagy Zoltán 6 fl. Bildhauer 5 fl. Verleim Ernó 5 fl. Dr. Aureliu Halicu 3 fl. Braunu Z-igmond 3 fl. si Nicolae Conopanu 3 fl. de asemenea an incuru si dela dnii Nicolau Oncu si Aureliu Suciu. Pentru contribuii comitetulu arangiatoriu esprima si pre acésta cale multiemita dloru contribuitori.

* *Concertulu impreunatu cu dansu*, tienutu in Siomoschesiu la 5/17 Februaru, a fost, precum ni-se scrie o seara de petrecere si instructiune. Corulu de plugari infientiatu de curendu in numit'a comuna a esecutatu cu multa precisiune mai multe cantári nstionale ér declamatiunile au fost succese. De asemenea au fost fórte acomodate si nimerite cuventulu de deschidere, pronunsiatu de preotulu din locu Terentiu Teodorea nu precum si cuventulu de inchidere pronunsiatu de asesorul consistorialu Michaiu Sturz'a, parochu in Siepreusiu.

† *Necrologu*. Maxim Popoviciu preotu in Banesti nascutu in 1832 si hirotonitu la a 1850 in urm'a unui morbu aprópe de 2 ani a reposatu in Domnulu, lasandu in celu mai profundu doliu pre fii sei Nicolae preotu in Luncsiór'a, Traianu clericu a. II. Teodoru invetiatoriu in Banesti si Petru economu. — Fie-i tierin'a usióra si memori'a binecventata!

* *Necrologu*. In comun'a nostra Micherechiu la 3/15 l. c. a repausatu in domnulu zelosulu invetiatoriu Vasilie Rocsin betranu de 56 ani, dupa ce a servitu scol'a in decursu de 36 ani. Fie-i tierin'a usióra si pentru bunele sale servitii, Ddieu se-lu asiedie intre cei drepti!

* *Multiamita publica*. Pentru biseric'a gr. or. rom. din Beiusiu au mai contribuitu urmatorii Domni:

In colect'a Dlui Georgiu Lazaru adv. in Ving'a. — continuarea listei publicate in Nrulu 34 din anulu trecut: D. Petru Augustinu economu in Chinezu 20 fl. Sreda Suboteleanu 5 fl. Teodor Marcea 5 fl. Georgiu Patuti 5 fl. Chiri'a Itineantiu 5 fl. Ilie Ardeleanu 10 fl. Thira Iuschi 5 fl. Ilie Virisii 5 fl. Iulianu Miescu 5 fl. Maxa Iutchi 5 fl. Ivanovu Iica 5 fl. Mita Nicolinu 5 fl. Ioanu Munteanu preotu Barateazu 2 fl. Ioanu Luca econ. 2 fl. Ilie Luca 2 fl. Nincu Bergin Monosturu 5 fl. Iosifu Suciu inv. 5 fl. Mita Todoranu 4 fl. Iacobu Todoranu 4 fl. Nica Gorginu 5 fl. Vasiliu Cristinu 4 fl. Nica Adamu 1 fl. Nincu Savulov 2 fl. Ana Painu n. Radosanu 5 fl. Gligoru Golovescu din Calacea 1 fl. Chinta Calaceanu 1 fl. Constantinu Surdu 1 fl. Arseniu Radovanu Monosturu 5 fl. — de tot 128 fl. ér la olalta cu suma dejá publi-

cata de 134 fl. 50 cr. Sum'a totala adunata prin numitalu domnu colectante face 262 fl. 50 cr.

Pe list'a dlui Petru Suciu protopopu in Ucurisii, dela ds'a 3 fl, Gull N. 1 fl. de tot 4 fl.

In colect'a dlui Paulu Fassie de presinte jude la tribunalulu reg. in Solnocu dela ds'a: 5 fl.

Dela dlu colectante Iosifu Orbonasiu pretore in Gioagiu (algýogy) 5 fl.

Pe colect'a dlui Vasiliu Papp protopopu au contribuitu domnii: Alesandru Pelle preotu B. Lazuri 1 fl. Ioanu Bogdanu Lelesti 1 fl. Stefanu Fétu Hinchirisiu 1 fl. Nicolau Templeanu Remete 1 fl, Corneliu Patruganu Rieni 50 cr. Petru Cuihandu Rosia 1 fl. Alesandru Popa Gurani 1 fl. Moise Bogdanu Tarcaitia 50 cr. Nicolau Cucu P. Zavreni 1 fl. Alesandru Sabo Rieni 1 fl. Petru Dalea Hersesci 1 fl. de tot 10 fl.

In lista Dlui Nicolau Zigre advocatu in Oradea-mare: DD. Ieroteu Belesiu preside consistorialu 5 fl. Nicolau Zigre 5 fl. Gavriilu Neteu protop.-parochu 5 fl. Teodoru Papp preotu in Berechieu 1 fl. Teodoru Laza adv. in Orade 1 fl, de tot 17 fl.

Primésca deci onoratii colectanti catu si marinosii contribuitori cea mai caldúrsa multiamita pentru darurile lor oferite pe altariulu „Domnului“ prin ce ne-au adusu in pusetiune de a recladi biseric'a nóstra cá centrulu si sprijinulu ortodoxiei in provinci'a Beiusiului.

Totdeodata se afla indatoratu comitetulu a aduce multiamita omagiala Majestátii Sale pré inaltiatului monarch Imperatu si Rege Franciscu Iosifu I. pentru ajutoriulu gratiosu de 200 fl. — de asemenea se esprima multiamita fiésca Présantiei Sale Domnului Episcopu Ioanu Metianu si Venerabilului Consistoriu din Aradu pentru sum'a votata de 200 fl. si in fine Veneratului Consistoriu din Orade pentru sum'a de 80 fl. cu carea ne-au venitu in ajutoriu la renovarea bisericeii.

Beiusiu, 6/18. Februaru 1889.

Comitetulu parochialu. *)

*) Se observéza ca eventualele contribuiiri ce ar mai intrá din listele ce se mai afla la unii domni colectanti, se vor publica ulterioru in fôia bisericésca si dupa inchierea socotiloru.

Concursu.

Se sescrie Concursu pentru statiunea invetiatorésca dela scól'a vechia din Tlerneteazu, protopresviteratulu Timisiorii, cu terminu de alegere pe 26. Martiu a. c. n.

Emolumintele nuali sunt: 172 florini v. a., pausialu pentru scripturistica si conferintie 6 fl., 40 meti de gráu, 3 orgii de lemne éra pentru scóla se va ingriji comun'a, 4 jugere de livada, cuartiru liberu cu gradina, dela inmormentarile unde va fi poftitu 50 cr.

Recurrentii au se-si astérna recursele lor, la adres'a comitetului parochialu subscrisului inspectoru de scóle in Szécsány per Vinga, si au sè se presenteza in biseric'a spre a-si aretá desteritatea in cantari si in tipicu. Cei versati in note si musica vor fi preferiti.

Este inee de insemnatu ca veteranulu morbosu invetiatoriu Meletiu Opreanu, are in curendu se capete pensiuone din fondulu regnicolaru de pensiuone, dar pana atunci densulu va avea se capete jumetate din tóte beneficiile invetiatorésca sfara de cuartiru.

In contielegere cu mine: **IOSIF GRADINARIU,**
preot inspect. de scóle.

—□—

Pentru parochiele vacante din Iarcosiu si Selageni, cu venite anuali aprópe la 400 fl. — prin acést'a se escrie concursu cu terminu de alegere la Iarccsiu

pe 12 Martiu, Selageni pe 19. Martiu a. c. — pe candu recurrentii se voru presentá la biseric'a si-si voru substerne recursele pe calea oficiului protopresviteralu.

Buteni, la 8. Februaru 1889.

CONSTANTINU GURBANU,
protopresviter.

—□—

Pentru ocuparea postului invetiatorésca dela scól'a confesionala rom. gr. or. din Veresmortu, inspectoratulu Birchisiului, cottulu Carasiu-Severinu cu terminu de alegere pre dumineca a V-a din paresimi. adeca in 26 Martie st. v. a. c.

Emolumintele sunt:

1) In bani gata 107 fl. v. a. 2) In naturale 60. masuri de cucuruza in bómbe. 3) 8. orgi de lemne din care are ase incaldi si scóla, 4) pentru conferintie 10 fl. 5) pentru Scripturistica 5 fl. v. a. 6) si 4 jugere estravilanu finatiu. 7) Cortelu liberu cu gradina de legumi de 1 jugeru, si scóla de invetiamentu

Doritorii de a ocupá acestu postu, au se documenteze ca posedu testimoni de preparandie, si calificatiune, precum si din limb'a magiara, éara cei ce vor dodedi ca sunt in stare a conduce si corulu vocalu, vor fi preferiti.

Recursele astfelu instruite si adresate comitetului parochialu din Veresmortu, sunt a se tramite Multu Onoratului domnu inspectoru scolaru Demetriu Marcu in Birchisiu avendu pana in 25 Martie ase presenta in vre-o domineca sau serbatóre la biseric'a, pentru a-si aretá desteritatea in cantarile rituale.

Veresmortu la 30. Ianuariu 1889 st. v.

Mihailu Rubinoviciu, m. p. *Ioan Ruzsa, m. p.*
pres. com. par. not. com. par.

In contielegere cu **DEMETRIU MARCU,** m. p. ins. scl.

—□—

Se escrie pentru indeplinirea postului invetiatorésca dela scól'a confesionala din comun'a Araneagu, diecesa Aradului, cerculu inspectoralu alu Siriei, cu terminu de alegere pre 5/17 Martiu 1889.

Cu acestu postu sunt impreunate urmatórele emoluminte:

1) Salariu banescu de 120 fl. v. a.
2) Doue patrare pamentu estravilanu, parte aratoriu parte fenatiu.
3) Doispredece stângeni lemne din cari se va incaldi si scól'a.
4) Pentru conferintia 5 fl.
5) In spesele scripturistice 5 fl.
6) Dela inmorméntari unde va fi poftitu, va primi,
a) dela baiati mici pana la 7 ani — 30 cr.
b) dela inmorméntari mari, fara liturgie 50 cr. ér cu liturgie 1 fl.

7) Cuartiru liberu cu gradina de legumi.

Recurrentii sunt avisati, a-si suscerne petitiunile, adresate comitetului parochialu din Araneagu, inspectorulu Giorgiu Popoviciu in Siri'a — Világos — pana in 2/14 Martiu 1889. dovedindu: 1) ca sunt romani de rel. gr. orient. — 2) cá au prestatu esamenulu de calificatiune si celu din limb'a maghiara, cu calculu indestulitoriu — 3) atestatu de conduita.

Recurrentii sunt poftiti a-se presentá in sf. biseric'a din Araneagu, pentru a-si dovedi desteritatea in cantu si tipicu; cá-ci alesulu va functioná, fara alta renumeratiune si ca cantoru bisericescu.

Araneagu la 8/20 Ianuariu 1889.

Comitetulu parochialu.

Cu scirea inspectorului cercualu.